

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 11. septembra 2014*

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartely — Článok 81 ods. 1 ES — Systém platobných kariet vo Francúzsku — Rozhodnutie združenia podnikov — Trh vydávania platobných kariet — Tarifné opatrenia uplatňujúce sa na ‚nových účastníkov‘ — Poplatok za prístupenie a takzvané mechanizmy ‚regulácie akvizičnej funkcie‘ a ‚prebudenia spiacich‘ — Pojem obmedzovanie hospodárskej súťaže ‚z hľadiska cieľa‘ — Preskúmanie stupňa škodlivosti pre hospodársku súťaž“

Vo veci C-67/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie na základe článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 8. februára 2013,

Groupement des cartes bancaires (CB), so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: F. Pradelles, O. Fauré a C. Ornellas-Chancerelles, avocats, a J. Ruiz Calzado, abogado,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: O. Beynet, V. Bottka a B. Mongin, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

BNP Paribas, so sídlom v Paríži, v zastúpení: O. de Juvigny, D. Berg a P. Heusse, avocats,

BPCE, predtým Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), so sídlom v Paríži, v zastúpení: A. Choffel, S. Hautbourg, L. Laidi a R. Eid, avocats,

Société Générale SA, so sídlom v Paríži, v zastúpení: P. Guibert a P. Patat, avocats,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (spravodajca), C. Toader a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. januára 2014,

* Jazyk konania: francúzština.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. marca 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Groupement des cartes bancaires (CB) (ďalej len „Groupement“) navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie CB/Komisia (T-491/07, EU:T:2012:633, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zamietol jeho žalobu na zrušenie rozhodnutia Európskej komisie K (2007) 5060 v konečnom znení zo 17. októbra 2007, týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 [ES] (COMP/D1/38606 – Groupement des cartes bancaires „CB“) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 2 Okolnosti predchádzajúce sporu a hlavné prvky sporného rozhodnutia, ako vyplývajú z bodov 1 až 48 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť takto.
- 3 Odvolateľ je zoskupenie hospodárskych záujmov podľa francúzskeho práva vytvorené v roku 1984 hlavnými francúzskymi bankovými inštitúciami s cieľom vytvoriť interoperabilitu platobných systémov a výberov bankovými kartami (ďalej len „karty CB“) vydávanými jeho členmi (ďalej len „systém CB“). Táto interoperabilita v praxi umožňuje, aby karta CB vydaná jedným členom Groupement mohla byť použitá na uskutočnenie platieb u všetkých obchodníkov združených v systéme CB prostredníctvom akéhokoľvek iného člena Groupement a/alebo na výbery z bankomatov prevádzkovaných všetkými ostatnými členmi. Členovia Groupement, ktorých počet k 29. júnu 2007 bol 148, sú buď podniky nazvané „vedúce“, alebo podniky pričlenené k jednému z vedúcich podnikov. Na základe zmluvy o založení Groupement, BNP Paribas, BPCE a Société Générale SA (ďalej len „Société Générale“) patria medzi jedenásť vedúcich podnikov.
- 4 Dňa 10. decembra 2002 Groupement oznámil Komisii na základe nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, Prvé nariadenie implementujúce články [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), rôzne nové pravidlá zamýšľané pre systém CB, ktoré spočívali najmä v troch tarifných opatreniach (ďalej len „sporné opatrenia“):
 - úprava nazvaná „Mechanizmus regulácie akvizičnej funkcie“ (ďalej len „MRAF“), ktorej cieľom je podľa Groupement na jednej strane podnietiť členov, ktorí sú častejšie vydavateľmi než nadobúdateľmi, aby rozvíjali akvizičnú činnosť, a na druhej strane finančne zohľadniť úsilie členov, ktorých akvizičná činnosť je veľká vo vzťahu k ich emisnej činnosti. Vzorec stanovený na tento účel spočíval v porovnaní podielu činností člena na všetkých činnostiach akvizície systému CB, pričom tieto činnosti boli merané v rámci „Systému identifikácie v zozname podnikov“ (SIZP) a v rámci prevádzky bankomatov v pomere k podielu tohto člena na všetkých činnostiach vydávania v rámci systému CB, ktoré označujú vydanie bankou platobnej alebo výberovej karty CB jej držiteľovi. MRAF sa mal uplatniť v prípade, že pomer medzi dvoma ukazovateľmi bol nižší než 0,5. Sumy vybrané na základe MRAF mali byť rozdelené medzi členov Groupement, ktorí neboli z tohto dôvodu povinní uhradiť nijakú sumu, a to pomerne k ich príspeviu k akvizičnej činnosti. Títo členovia mohli sumy vybrať z tohto dôvodu voľne použiť;
 - zmena poplatku za prístupenie do Groupement, ktorý okrem fixného poplatku 50 000 eur vybraného pri prístupení obsahoval poplatok za kartu CB vydanú a v činnosti počas troch rokov po prístupení a prípadne dodatočný poplatok, ktorý sa uplatňoval na členov, ktorých počet kariet CB na sklade v priebehu alebo na konci šiesteho roku po ich prístupení presiahol trojnásobok ich počtu kariet CB na sklade na konci tretieho roku po ich prístupení;

- úprava nazvaná „prebudenie spiacich“ spočívajúca v poplatku za vydanú kartu CB, ktorý sa uplatňuje na nečinných alebo málo činných členov pred dátumom nadobudnutia účinnosti nových tarifných opatrení, ktorých podiel v činnosti vydávania kariet CB v rámci celého systému CB v priebehu rokov 2003, 2004 a 2005 by bol tri krát vyšší než ich podiel v celkovej činnosti týkajúcej sa kariet CB v rámci celého systému CB v priebehu rokov 2000, 2001 alebo 2002.
- 5 Dňa 6. júla 2004 Komisia prijala prvé oznámenie o výhradách určené Groupement a jeho deviatim vedúcim podnikom, ktoré boli subjektmi overovania, v ktorom im vytýkala, že uzavreli „tajnú protisúťažnú dohodu“ ktorej „globálnym cieľom bolo obmedziť hospodársku súťaž medzi bankami, ktoré sú zmluvnými stranami tejto dohody, ako aj zosúladeným spôsobom brzdiť hospodársku súťaž zo strany nových účastníkov (najmä veľkých distribučných reťazcov, online bánk a zahraničných bánk) na trhu vydávania platobných kariet“. Komisia sa domnievala, že „oznámenie [z 10. decembra 2002 bolo] uskutočnené s cieľom zakryť skutočný obsah protisúťažnej dohody“. Zamýšľala zbaviť toto oznámenie všetkých účinkov a uložiť pokutu adresátom tohto oznámenia o výhradách. Groupement na toto oznámenie o výhradách odpovedal 8. novembra 2004 a jeho vypočutie sa uskutočnilo 16. a 17. decembra 2004.
 - 6 Dňa 17. júla 2006 Komisia prijala druhé oznámenie o výhradách určené výlučne Groupement. Uviedla v ňom, že prvé oznámenie o výhradách je potrebné považovať za vzaté späť. Toto druhé oznámenie o výhradách sa týkalo rozhodnutia združenia podnikov, ktorým sa zavádza skupina tarifných opatrení, ktoré majú protisúťažný cieľ alebo následok. Groupement odpovedal na toto druhé oznámenie o výhradách z 19. októbra 2006 v rámci vypočutia, ktoré sa konalo 13. novembra 2006.
 - 7 Dňa 20. júla 2007 Groupement predložil návrh záväzkov podľa článku 9 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002, o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), ktorý generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva Komisie pre hospodársku súťaž považoval za oneskorený a nedostatočný.
 - 8 Komisia preto prijala sporné rozhodnutie, v ktorom sa domnievala, že Groupement porušil článok 81 ES. Toto rozhodnutie obsahuje najmä tieto odôvodnenia:
 - Relevantným trhom je trh vydávania platobných kariet vo Francúzsku.
 - Sporné opatrenia sú obsahom rozhodnutia združenia podnikov.
 - Tieto opatrenia majú protisúťažný cieľ. Tento cieľ vyplýva z ich samotného znenia a je v rozpore s cieľmi týchto opatrení vyhlásenými v oznámení z 10. decembra 2002. Na jednej strane tieto opatrenia nie sú vhodné na podnietenie akvizičnej činnosti a vedú buď k zvýšeniu nákladov pre členov, ktorí im podliehajú, alebo k obmedzeniu činnosti vydávania kariet zo strany tých členov, ktorí by im inak podliehali. Na druhej strane funkcií MRAF spočívajúcej v podnietení akvizičnej činnosti odporuje funkcia medzibankových provízií a funkcia dodatočného poplatku za prístupenie a poplatku za „prebudenie spiacich“. Tento protisúťažný cieľ zodpovedá skutočným cieľom týchto opatrení vyjadreným vedúcimi podnikmi v priebehu ich prípravy, a síce vôle brániť hospodárskej súťaži nových účastníkov a penalizovať ich, zachovať príjmy vedúcich podnikov a obmedziť zníženie ceny platobných kariet.
 - Účinkom sporných opatrení je obmedzenie hospodárskej súťaže. Osobitne v období ich uplatnenia (od 1. januára 2003 do 8. júna 2004) tieto opatrenia viedli k zníženiu plánov nových účastníkov na vydanie kariet CB a k zabráneniu zníženia ceny kariet CB, tak u nových účastníkov, ako aj u vedúcich podnikov.

— Podmienky uplatnenia článku 81 ods. 3 ES nie sú splnené. Najmä odôvodnenie sporných opatrení, predovšetkým pokiaľ ide o MRAF ako o mechanizmus rovnováhy medzi akvizičnou funkciou a vydávaním kariet, nemožno prijať, keďže vyrovnaný pomer činnosti vydávania vo vzťahu k referenčnej akvizičnej činnosti je pomerom vedúcich podnikov a nie pomerom optimálnej rovnováhy systému CB.

9 Komisia v znení výroku sporného rozhodnutia preto rozhodla:

„Článok 1

Tarifné opatrenia, ktoré prijal [Groupement] rozhodnutiami [správnej rady] z 8. a 29. novembra 2002, konkrétne [MRAF], poplatok pri prístupí za kartu a dodatočný poplatok za prístupí, ako aj [poplatok za prebudenie spiacich] uplatňujúci sa na členov Groupement, ktorí nevyvinuli dostatočnú činnosť ‚CB‘ od ich prístupí, sú v rozpore s článkom 81 [ES].

Článok 2

Groupement okamžite skončí porušenie uvedené v článku 1 tým, že vezme späť tarifné opatrenia, ktoré sú predmetom uvedeného článku, pokiaľ sa tak už nestalo.

Groupement sa do budúcnosti zdrží akéhokoľvek opatrenia alebo akéhokoľvek správania, ktoré by malo rovnaký alebo podobný cieľ alebo následok.“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

10 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. decembra 2007 podal odvolateľ žalobu na zrušenie sporného rozhodnutia. BNP Paribas, BPCE a Sociétés Générales pristúpili do konania ako vedľajší účastníci konania na podporu odvolateľa.

11 Odvolateľ uviedol na podporu svojej žaloby šesť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 81 ES z dôvodu pochybenia v rámci metódy analýzy sporných opatrení a relevantných trhov, porušenia zásady rovnosti zaobchádzania a nedostatku odôvodnenia. Druhý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 81 ods. 1 ES v dôsledku nesprávnych právnych posúdení, nesprávnych posúdení skutkového stavu a nesprávnych posúdení pri preskúmaní cieľa sporných opatrení. V treťom žalobnom dôvode sa odvolateľ domnieval, že Komisia sa dopustila nesprávnych právnych posúdení, nesprávnych posúdení skutkového stavu a nesprávnych posúdení pri preskúmaní účinkov sporných opatrení. Štvrtý žalobný dôvod, predložený ako subsidiárny, sa týkal porušenia článku 81 ods. 3 ES vyplývajúceho z nesprávnych právnych posúdení, nesprávnych posúdení skutkového stavu a nesprávnych posúdení pri preskúmaní uplatniteľnosti tohto ustanovenia na sporné opatrenia. V piatom žalobnom dôvode odvolateľ tvrdil, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných. Nakoniec šiesty žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásad proporcionality a právnej istoty z dôvodu uloženia príkazu v článku 2 sporného rozhodnutia.

12 Všeobecný súd po tom, ako všetky tieto žalobné dôvody zamietol, zamietol aj žalobu ako celok.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom

13 Vo svojom odvolaní odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

- vrátil vec pred Všeobecný súd, ibaže by sa Súdny dvor domnieval, že disponuje dostatkom informácií na to, aby sám zrušil sporné rozhodnutie, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vznikli v konaní pred Všeobecným súdom.

14 Komisia navrhuje odvolanie zamietnuť a zaviazat' odvolateľa na náhradu trov konania.

15 BNP Paribas, BPCE a Société Générale predkladajú rovnak  návrhy ako odvolateľ.

O odvolaní

16 Na podporu svojho odvolania odvolateľ predkladá tri odvolacie dôvody. Prv  odvolací dôvod sa zakladá na nespr vných právných pos dzeniach pri uplatnen  pojmu obmedzovanie hospodárskej s taže „z hľadiska cieľa“ v zmysle  lanku 81 ods. 1 ES. Druh  odvolací dôvod sa zakladá na nespr vných právných pos dzeniach pri uplatnen  pojmu obmedzovanie hospodárskej s taže „z hľadiska účinku“ v zmysle tohto istého ustanovenia. Tretí odvolací dôvod sa zakladá na porušení Všeobecným súdom zásad proporcionality a právnej istoty t m, že nezrušil príkaz uveden  v  lanku 2 druhom odseku sporného rozhodnutia.

17 Na  vod odvolateľ podporovan  v tomto bode BNP Paribas a BPCE tvrdí, že Všeobecný súd nepoukázal na časti opisu skutkového stavu uvedene v bodoch 1 až 48 napadnutého rozsudku,  m preukázal, že sa nikdy neodchýlil od stanoviska prijateho Komisiou a že nevykonal h bkov  právne a vecn  preskúmanie, ktor  požaduje Súdny dvor. Na jednej strane Všeobecný súd neuviedol, že radikálnu zmenu stanoviska Komisie v priebehu vyšetrovania medzi prvým a druh m ozn men m o výhradách možno vysvetliť z sadn mi chybami v analýze, ktor  odhalil poradca – audítor v nadväznosti na vypo tania uskuto nen  16. a 17. decembra 2004, ktor  ani Komisia, ani Všeobecný súd následne neopravili. Na druhej strane napadnut  rozsudok ml i o diskusii, ktor  prebehla na pojednávaní 16. mája 2012 v súvislosti s pojmom obmedzenie hospodárskej s taže „z hľadiska cieľa“, najmä vo vzťahu k výkladu rozsudku Beef Industry Development Society a Barry Brothers (C-209/07, EU:C:2008:643, ďalej len „rozsudok BIDS“).

Argumentácia účastníkov konania

18 Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľ podporovan  BNP Paribas, BPCE a Société Générale tvrdí, že Všeobecný súd sa pri posudzovan  obsahu, cieľov a kontextu sporných opatrení dopustil viacerých nespr vných právných pos den  pri uplatnen  pojmu obmedzenie hospodárskej s taže „z hľadiska cieľa“ v zmysle  lanku 81 ods. 1 ES, ktor  ho viedli k tomu, aby zakázal *per se* ak koľvek poplatok, ktor  by jeden hospodársky subjekt fakturoval druhému. Tento odvolací dôvod sa ďalej delí na tri časti.

O prvej časti prveho odvolacieho dôvodu založenej na nespr vných právných pos dzeniach pri výklade obsahu sporných opatrení

19 Odvolateľ podporovan  BNP Paribas, BPCE a Société Générale po prve tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nespr vných právných pos den  pri analýze „samotného cieľa“ sporných opatrení.

20 Všeobecný súd neuskutočnil analýzu stupňa škodlivosti sporných opatrení s odkazom na ich obsah, ale vych dal výlučne zo subjekt vn ch záujmov niektorých členov Groupement. Všeobecný súd sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 126 a 132 napadnutého rozsudku, keď sa domnieval, že zo samotného znenia sporných opatrení vyplýva, že majú protis ta zn  cieľ spo ivaj ci v br nen  hospodárskej s ta i zo strany nových účastníkov dotknutého trhu. Uveden  opatrenia však neobsahovali nijak  úpravu škodliv  pre hospodársku s ta . Na jednej strane, na rozdiel od sporných

opatrení v rozsudku BIDS, cieľom uvedených opatrení nebolo donútiť členov, aby opustili Groupement alebo zamedziť novým členom v prístupe doň, ale zvýšiť počet obchodníkov združených v tomto systéme. Na druhej strane sa tieto opatrenia obmedzujú na to, aby členom systému CB ponúkli rôzne alternatívy spravodlivého prispenia do systému, ktoré im ponechávajú výber ich poplatku v závislosti od ich vlastnej individuálnej stratégie.

- 21 Ďalej Všeobecný súd skreslil dôkazy, keď v bodoch 127, 170 a 178 až 183 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že určitý počet prekážok v praxi veľmi sťažuje rozvoj akvizičnej činnosti zo strany nového účastníka, pričom sa opiera predovšetkým o vyhlásenia Komisie a bez platného vysvetlenia zamietol dôkazy preukazujúce opak.
- 22 Po druhej odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávnych právnych posúdení pri zohľadnení vývoja, ktorý predchádzal prijatiu sporných opatrení, ako vyplýva z dokumentov zaistených pri overeniach uskutočnených v priestoroch Groupement a v priestoroch určitých jeho členov.
- 23 Najskôr tým, že v bodoch 186 a 256 napadnutého rozsudku na účely analýzy cieľa sporných opatrení zohľadnil individuálne „interné“ návrhy určitých vedúcich podnikov uskutočnené pred prijatím týchto opatrení, Všeobecný súd zneplatnil svoje preskúmanie týkajúce sa existencie protisúťažného cieľa, keďže tieto návrhy neodzrkadľovali prejav vôle samotného Groupement, ale niektorých jeho členov. Rozhodnutie sa však môže posudzovať ako rozhodnutie združenia podnikov práve vtedy, keď predstavuje verný prejav vôle svojho autora. V prejednávanej veci okolnosti týkajúce sa prípravy a prijatia rozhodnutia však nie sú relevantné, keďže len konečné rozhodnutie, teda oznámené opatrenia, plne odzrkadľujú záujem Groupement. Okrem toho vývoj opatrení nebol zohľadnený na účely potvrdenia analýzy cieľa týchto opatrení, ale namiesto analýzy obsahu týchto opatrení.
- 24 Navyše Všeobecný súd skreslil dôkazy tým, že uskutočnil nevhodný výber medzi prípravnými návrhmi, zaistenými dokumentmi a vyhláseniami nových účastníkov. Okrem toho mal Všeobecný súd vziať do úvahy určité množstvo skutočností dávajúcich dôraz najmä na nevyhnutnosť bojovať proti parazitovaniu a starosť o dodržanie práva hospodárskej súťaže, ktoré dokazujú existenciu skutočných pochybností o obmedzovaní hospodárskej súťaže. Toto skreslenie je tým zjavnejšie, že Všeobecný súd vychádzal z tých istých dôkazov ako použila Komisia, bez jasného dištancovania sa od návrhov jej prvého oznámenia o výhradách.
- 25 BNP Paribas, BPCE a Société Générale ďalej uvádzajú, že Všeobecný súd v bodoch 124 a 146 napadnutého rozsudku nesprávne rozhodol, že pojem obmedzovanie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ sa nesmie vykladať reštriktívne. Tento pojem totiž možno uplatniť len na dohody, ktoré vnútorne sledujú cieľ, ktorého povaha má takú závažnosť alebo stupeň škodlivosti, že ich negatívny dopad na fungovanie hospodárskej súťaže sa zdá byť bez akejkoľvek pochybnosti možný, teda bez toho, aby bolo nevyhnutné merať ich potenciálne účinky.
- 26 Komisia sa po prvé domnieva, že čo sa týka analýzy cieľa sporných opatrení, Všeobecný súd v prejednávanej veci nepotvrdil existenciu obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa tak, že by vychádzal z vyhlásení členov Groupement, ale tak, že preskúmal samotné znenie MRAF, na základe ktorého všetky banky, ktorých akvizičná činnosť je citelne nižšia než ich činnosť vydávania, automaticky podliehali tomuto poplatku. Skutočným cieľom MRAF je teda diktovať správanie – obmedziť vydávanie kariet alebo sa rozhodnúť znášať nárast výdavkov, ktorý nenesú vedúce podniky – obmedzujúce možnosť nových účastníkov trhu slobodne súťažiť s vedúcimi podnikmi. Odvolateľ nepreukázal, že opatrenia, ktoré sa týkali vylúčenia určitých nových účastníkov trhu z vydávania kariet, nepredstavujú obmedzenia hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“. Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého opatrenia mali len podnecujúci účinok, Komisia uvádza, že Všeobecný súd analyzoval a potvrdil záver Komisie o existencii veľkých prekážok rozvoja akvizičnej činnosti. Všeobecný súd dospel k záveru, že noví účastníci trhu majú len dve možnosti, a to buď zaplatiť alebo obmedziť svoju činnosť vydávania. Za týchto podmienok Všeobecný súd oprávnene poukázal na

podobnosť medzi opatreniami, ktoré viedli k rozsudku BIDS, a spornými opatreniami v tom, že bránia prirodzenému vývoju trhových podielov výrobcov, keď ich prostredníctvom odstrašujúceho poplatku nabádajú, aby neprekročili určitý objem výroby.

- 27 Komisia sa navyše domnieva, že odvolateľ nepreukázal, že Všeobecný súd sa dopustil skreslenia, ktoré by zjavne vyplývalo z písomností v spise. Aby Všeobecný súd dospel v bode 127 napadnutého rozsudku k záveru, že rozvoj akvizičnej činnosti je veľmi ťažký, v bodoch 160 až 194 uvedeného rozsudku analyzoval všetky tvrdenia odvolateľa. Tieto body však neboli predmetom diskusie, ani neboli vážnym spôsobom vyvrátené.
- 28 Po druhé, čo sa týka vývoja opatrení, Komisia sa domnieva, že odvolateľ sa snaží dosiahnuť preskúmanie vecných zistení uvedených v bodoch 256 a 257 napadnutého rozsudku, ktoré nemôžu byť spochybnené v štádiu odvolania. V každom prípade zistenie, že dohoda má za cieľ obmedziť hospodársku súťaž, nemožno spochybníť skutočnosťou, že záujem na obmedzení hospodárskej súťaže nebol preukázaný vo vzťahu ku všetkým častiam dohody. Ďalej z napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že subjektívne návrhy a zámery niektorých členov Groupement boli Všeobecným súdom zohľadnené pre doplnenie a potvrdenie. Nakoniec odvolateľ neoznačil nijaký údajne skreslený dôkaz, ani nevysvetlil dôvody uvádzaných pochybností. Výhrada skreslenia dôkazov je teda neprípustná.

–O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnych právnych posúdeniach pri posudzovaní cieľov sporných opatrení

- 29 Odvolateľ sa domnieva, že hoci Všeobecný súd uznal, že boj proti parazitovaniu na systéme CB predstavuje legitímny cieľ, neoprávnene odmietol posúdiť tento cieľ vzhľadom na článok 81 ods. 1 ES. Všeobecný súd sa teda domnieval, že opatrenia boja proti parazitovaniu sú už na základe svojej povahy protisúťažné. Všeobecný súd však mal uznať, že obmedzenie súťaže z hľadiska cieľa je vylúčené, keďže opatrenia Groupement vedú k podnieteniu akvizičnej činnosti a hľadaniu optimalizácie medzi akvizičnými činnosťami a činnosťami vydávania kariet. Tieto opatrenia sú v súlade so zásadou proporcionality primerané, keďže spočívajú v opatreniach systematicky prijímaných vo všeobecnom záujme systému CB, ktoré sú vyvážené, keďže každému členovi Groupement ponechávajú na výber možnosť prispôbenú jeho individuálnej situácii.
- 30 Société Générale uvádza, že Všeobecný súd sa nemôže súčasne domnievať, že ciele sporných opatrení vyplývajú výlučne z analýzy uskutočnenej na základe článku 81 ods. 3 ES a zároveň, že Komisia pri posudzovaní reštriktívnej povahy týchto opatrení oprávnene zohľadnila zámer členov. Všeobecný súd mal navyše overiť tvrdenie Komisie, podľa ktorého sporné opatrenia neboli vhodné na podnietenie akvizičnej činnosti. Na účely určenia či dohoda spadá pod článok 81 ods. 1 ES by bolo totiž namieste sústrediť sa na ciele, ktoré chce dosiahnuť.
- 31 Komisia tvrdí, že odvolateľ, ktorý sa pred Všeobecným súdom neodvolal na teóriu pridružených obmedzení, nepreukázal, že obmedzenie slobody konať uložené novým účastníkom trhu v prospech už etablovaných bánk bolo potrebné a nevyhnutné na účely sledovania cieľa boja proti parazitovaniu na systéme CB. V skutočnosti boli sporné opatrenia nevhodné na dosiahnutie sledovaných cieľov a diskriminačné v prospech vedúcich podnikov. Tvrdenia odvolateľa už boli vyvrátené Všeobecným súdom a neopierajú sa o nijaké odôvodnenie ani dôkaz. Idú proti skutkovým zisteniam Všeobecného súdu.

–O tretej časti prvého odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnych právnych posúdeniach pri posudzovaní kontextu sporných opatrení

- 32 Odvolateľ podporovaný BPCE a Société Générale tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávnych právnych posúdení tým, že na jednej strane neuskutočnil analýzu celého systému CB, a na druhej strane ignoroval rôznorodé účinky opatrení Groupement na hospodársku súťaž, keď sa zameral výlučne na činnosť vydávania kariet a nezohľadnil ani legitímny cieľ obrany systému CB proti parazitným fenoménom, ani existenciu čulej hospodárskej súťaže v akvizičnej činnosti.
- 33 V prvom rade odvolateľ vytýka Všeobecnému súdu, že nesprávne zohľadnil právny kontext sporu tým, že nesprávne vykladal judikatúru. Všeobecný súd mal predovšetkým konštatovať, že sporné opatrenia boli radikálne odlišné od škodlivých postupov postihovaných v predchádzajúcej rozhodovacej praxi. Všeobecný súd sa teda neúspešne pokúsil priblížiť prejednávanej veci rozsudku BIDS. Navyše napadnutý rozsudok má protichodné odôvodnenie, keďže Všeobecný súd v bodoch 94 a 99 uvedeného rozsudku tvrdil, že postupy preskúmané v rozhodnutiach Komisie z 9. augusta 2001, *Visa International* (COMP/2929.373), a z 24. júla 2002, *Visa International – Commission multilatérale d’interchange* (COMP/29.373) sú citeľne odlišné od postupov sporných v tejto veci a súčasne že tieto dve rozhodnutia sa týkajú „podobných alebo rovnakých situácií“. Nesprávne posúdenie v rámci analýzy vyplýva aj zo skutočnosti, že Komisia súhlasila s prerokovaní prípadných záväzkov na základe článku 9 nariadenia č. 1/2003, teda opatrení „ktoré splnia [jej] požiadavky [nereagujú na jej výhrady – *neoficiálny preklad*]“ a ako také nepredstavujú porušenie pravidiel hospodárskej súťaže.
- 34 V druhom rade sa odvolateľ domnieva, že Všeobecný súd nesprávne zohľadnil hospodársky kontext, keď sa vyhol otázke dvojstranného fungovania platobných systémov. Všeobecný súd totiž neoprávnené obmedzil svoju analýzu výlučne na trh vydávania, pričom nezohľadnil trh akvizícií. Pokiaľ by Všeobecný súd uznal dvojstrannosť systému CB, nemohol by dospieť k záveru, že len jedna z dvoch častí tohto systému je výlučne relevantná na účely analýzy cieľa sporných opatrení. Zohľadnenie oboch týchto častí by viedlo Všeobecný súd k zisteniu, že uvedené opatrenia sa skutočne týkali ochrany tohto systému a nie zamedzenia hospodárskej súťaži vydavateľov kariet CB.
- 35 BPCE a Société Générale v tomto ohľade ďalej uvádzajú, že Všeobecný súd si tým, že v bode 105 napadnutého rozsudku rozhodol, že požiadavky rovnováhy medzi týmito činnosťami nie je nutné skúmať s ohľadom na článok 81 ods. 1 ES, keďže jediným relevantným trhom je trh vydávania kariet, zamenil pojmy vymedzenie relevantného trhu a analýza právneho a hospodárskeho kontextu dohody. Z judikatúry však nevyplýva, že by na účely uplatnenia článku 81 ods. 1 ES mohlo vymedzenie relevantného trhu umožniť vylúčiť z analýzy nevyhnutnej na účely zistenia prípadného protisúťažného cieľa skutočnosti hospodárskej alebo právnej povahy len z dôvodu, že sa týkali odlišného trhu.
- 36 V treťom rade sa odvolateľ domnieva, že Všeobecný súd nesprávne zohľadnil hospodársky kontext, keď nepreskúmal komplexné hospodárske hodnotenia. Súdu Únie však prináleží, aby preskúmal, či uvádzané skutočnosti predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé odôvodniť závery, ktoré sa z nich vyvodili. V prejednávanej veci však Všeobecný súd nijako nepristúpil k tomuto minimálnemu a objektívnemu preskúmaniu hospodárskych posúdení obsiahnutých v spornom rozhodnutí, ale sa v bodoch 320 a 321 napadnutého rozsudku uspokojil s tým, že odmietol niektoré hospodárske štúdie predložené Groupement z dôvodu ich údajného rozporu s inými štúdiami.
- 37 Komisia po prvé tvrdí, že odvolateľ uskutočnil oklieštený výklad napadnutého rozsudku, keďže Všeobecný súd nehovoril o rôznorodých účinkoch na hospodársku súťaž. Všeobecný súd ukázal, že opatrenia nemajú pro-konkurenčný účinok a že neexistuje parazitovanie na systéme CB. Boj proti parazitovaniu je teda nevhodný na účely odôvodnenia diskriminačného opatrenia, ktoré obmedzuje podmienky vstupu na trh. Navyše druhy dohôd predpokladané v článku 81 ods. 1 ES nie sú taxatívnym výpočtom zakázaných dohôd. Sporné opatrenia sa približujú k tajným postupom, ktoré boli kvalifikované za obmedzovanie z hľadiska cieľa v rozsudku BIDS, a to z dôvodov uvedených

v bodoch 197 a 198 napadnutého rozsudku. Na rozdiel od komplexnosti týchto opatrení sa jasne ukazuje ich povaha vylučujúcich zmlúv, ktorých cieľom je odstrániť akýkoľvek nový vstup konkurentov na trh. Čo sa týka dodržania povinnosti odôvodnenia, Všeobecný súd v bodoch 94 až 99 napadnutého rozsudku vysvetlil dôvody, pre ktoré sú rozhodnutia Visa International a Visa International – Commission multilatérale d’interchange citelne odlišné od sporných opatrení. Nakoniec, čo sa týka skutočnosti, že sa uvažovalo nad prijatím záväzkov, keďže táto otázka Všeobecnému súdu nebola predložená, tento odvolací dôvod je neprípustný. V každom prípade Komisia má v tejto oblasti širokú mieru voľnej úvahy a nič neumožňuje dospieť k záveru, že k začatiu konania o prijatí záväzkov viedla Komisia údajná absencia závažnosti porušenia.

- 38 Po prvé, čo sa týka dvojstrannosti systému CB, Komisia konštatuje, že Všeobecný súd analyzoval a preskúmal dôvody, pre ktoré neuznala určité štúdie predložené Groupement. Výhrada, podľa ktorej Všeobecný súd neodpovedal na stanovisko ekonómov, je teda „bezvýznamná“ a v každom prípade sa týka vecnej otázky, ktorá sa vymyká z preskúmania Súdneho dvora v rámci odvolania. Navyše v prejednávanej veci sa porušenie týkalo len trhu vydávania kariet. Všeobecný súd zamietol tvrdenie, podľa ktorého akvizičné činnosti a činnosti vydávania kariet prebiehali na tom istom trhu bežných bankových služieb.
- 39 Po tretie, čo sa týka preskúmania komplexných hospodárskych posúdení vykonávaného Všeobecným súdom, Komisia sa domnieva, že z bodov 320 a 321 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd uskutočnil výklad a analýzu dvoch doplňujúcich štúdií predložených odvolateľom s cieľom preukázať, že pozitívne vonkajšie účinky akvizičnej činnosti boli významnejšie než pri činnosti vydávania kariet. Navyše výhradu o skreslení týchto dvoch štúdií Komisiou Všeobecný súd zamietol. Odvolateľ nepreukázal, že by v analýze Všeobecného súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu alebo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 40 Svojim prvým odvolacím dôvodom, ktorého tri časti je potrebné preskúmať súčasne, odvolateľ podporovaný BNP Paribas, BPCE a Sociétés Générale v podstate tvrdí, že v rozsudku došlo k nesprávnym právnym posúdeniam v tom, že Všeobecný súd v rozpore s článkom 81 ods. 1 ES rozhodol, že „cieľom“ sporných opatrení bolo obmedziť hospodársku súťaž v zmysle tohto ustanovenia, čím sa neoprávnene zbavil povinnosti preskúmať konkrétne účinky týchto opatrení na hospodársku súťaž.

Úvodné pripomienky

- 41 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že z článku 256 ES a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že len Všeobecný súd má právomoc jednak zistiť skutkový stav, okrem prípadu, keď by vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak tento skutkový stav posúdiť. Pokiaľ však Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho Všeobecný súd vyvodil (pozri najmä rozsudok Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i., C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 84, ako aj citovanú judikatúru).
- 42 Ďalej treba pripomenúť, že v súlade s pravidlami Zmlúv EÚ a FEÚ týkajúcimi sa rozdelenia právomocí medzi Komisiu a súdy Únie, Komisii prináleží, aby pod dozorom Všeobecného súdu a Súdneho dvora dohliadala na uplatňovanie zásad stanovených v článkoch 81 ES a 82 ES (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Masterfoods a HB, C-344/98, EU:C:2000:689, bod 46).

- 43 Tiež treba pripomenúť, že zásada účinnej súdnej ochrany predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá je v súčasnosti vyjadrená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Chalkor/Komisia, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 52 a citovanú judikatúru).
- 44 Preto z judikatúry Únie vyplýva, že keď Všeobecný súd v súlade s článkom 263 ZFEÚ prejednáva žalobu o neplatnosť rozhodnutia prijatého na základe článku 81 ods. 1 ES, musí všeobecne na základe dôkazov predložených žalobcom na podporu jeho žalobných dôvodov úplne preskúmať otázku, či podmienky uplatnenia tohto ustanovenia boli alebo neboli splnené (pozri v tomto zmysle rozsudky Remia a i./Komisia, 42/84, EU:C:1985:327, bod 34; Chalkor/Komisia, EU:C:2011:815, body 54 a 62, ako aj Otis a i., C-199/11, EU:C:2012:684, bod 59). Všeobecný súd musí tiež overiť, či Komisia odôvodnila svoje rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudky Chalkor/Komisia, EU:C:2011:815, bod 61 a citovanú judikatúru, ako aj Otis a i. EU:C:2012:684, bod 60).
- 45 Počas tohto preskúmania sa Všeobecný súd v snahe vyhnúť sa vykonaniu podrobného vecného a právneho preskúmania nemôže opierať o mieru voľnej úvahy Komisie, vzhľadom na úlohu, ktorú jej v oblasti politiky hospodárskej súťaže zverujú zmluvy EÚ a FEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky Chalkor/Komisia, EU:C:2011:815, bod 62, ako aj Otis a i., EU:C:2012:684, bod 61).
- 46 Osobitne, hoci je pravda, že Komisia má na základe tejto úlohy mieru voľnej úvahy v hospodárskej oblasti, najmä v rámci komplexných hospodárskych posúdení, neznamená to, ako vyplýva z predchádzajúceho bodu tohto rozsudku, že by sa Všeobecný súd musel vzdať preskúmania právnych kvalifikácií údajov hospodárskej povahy zo strany Komisie. Hoci totiž Všeobecnému súdu neprináleží, aby vlastným hospodárskym posúdením nahrádzal hospodárske posúdenie Komisie, ktorá ho má vo svojej inštitucionálnej právomoci (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 145, ako aj Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 89 a citovanú judikatúru), z ustálenej judikatúry vyplýva, že súd Únie musí najmä nielen preveriť vecnú správnosť predložených dôkazov, ich dôveryhodnosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré musia byť zohľadnené pri posudzovaní komplexnej situácie, a či sú spôsobilé odôvodniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Chalkor/Komisia, EU:C:2011:815, bod 54 a citovanú judikatúru, ako aj Otis a i., EU:C:2012:684, bod 59).
- 47 Práve s prihliadnutím na tieto zásady je potrebné preskúmať, či Všeobecný súd v napadnutom rozsudku oprávnene dospel k záveru, že cieľom sporných opatrení je obmedzovať hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 ES.

O preskúmaní existencie obmedzovania hospodárskej súťaže na základe „cieľa“ v zmysle článku 81 ods. 1 ES

- 48 Treba pripomenúť, že na to, aby sa uplatnil zákaz upravený v článku 81 ods. 1 ES, dohoda, rozhodnutie združenia podnikov alebo zosúladený postup musia mať za cieľ alebo následok vylúčovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu.
- 49 V tomto ohľade z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že niektoré typy koordinácie medzi podnikmi majú dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že preskúmanie ich účinkov nie je nevyhnutné (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky LTM, 56/65, EU:C:1966:38, body 359 a 360; BIDS, bod 15, ako aj Allianz Hungária Biztosító a i., C-32/11, EU:C:2013:160, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 50 Táto judikatúra je postavená na tom, že určité formy koordinácie medzi podnikmi možno považovať za škodlivé pre riadne fungovanie hospodárskej súťaže už z dôvodu ich samotnej povahy (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Allianz Hungária Biztosító a i., EU:C:2013:160, bod 35, ako aj citovanú judikatúru).

- 51 Preto je nesporné, že určité zosúladené správania, ako tie, ktoré vedú k horizontálnemu určaniu cien prostredníctvom kartelov, možno považovať za do tej miery schopné mať negatívne účinky predovšetkým na cenu, množstvo a kvalitu výrobkov a služieb, že sa môže považovať preukázanie ich konkrétnych účinkov na trhu za nepotrebné na účely uplatnenia článku 81 ods. 1 ES (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok *Clair*, 123/83, EU:C:1985:33, bod 22). Skúsenosť totiž ukazuje, že takéto správania vedú k zníženiam produkcie a zvýšeniam cien, čo vedie k zlému rozdeleniu zdrojov na úkor spotrebiteľov.
- 52 V prípade, že analýza určitého typu koordinácie medzi podnikmi neodhalí dostatočný stupeň škodlivosti vo vzťahu k hospodárskej súťaži, však bude potrebné skúmať jeho následky a aby bolo možné ho zakázať, požadovať zhromaždenie dôkazov preukazujúcich, že hospodárska súťaž bola skutočne citeľným spôsobom vylúčená, obmedzená alebo skreslená (rozsudok *Allianz Hungária Biztosító a i.*, EU:C:2013:160, bod 34, ako aj citovanú judikatúru).
- 53 Podľa judikatúry Súdneho dvora na účely posúdenia, či určitá dohoda medzi podnikmi alebo rozhodnutie združenia podnikov má dostatočný stupeň škodlivosti na to, aby mohli byť považované za obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ v zmysle článku 81 ods. 1 ES, je potrebné sústrediť sa na obsah týchto ustanovení, na ciele, ktoré chcú dosiahnuť, ako aj na hospodársky a právny kontext, do ktorého patria. V rámci posúdenia uvedeného kontextu je potrebné takisto zohľadniť povahu dotknutých výrobkov alebo služieb, ako aj skutočné podmienky fungovania a štruktúry relevantného trhu alebo relevantných trhov (pozri v tomto zmysle rozsudok *Allianz Hungária Biztosító a i.*, EU:C:2013:160, bod 36, ako aj citovanú judikatúru).
- 54 Navyše, hoci úmysel dotknutých osôb nie je prvkom nevyhnutným na určenie obmedzujúcej povahy dohody medzi podnikmi, orgánom pre hospodársku súťaž ani súdom členského štátu alebo Únie nič nebráni v tom, aby tento úmysel zohľadnili (pozri rozsudok *Allianz Hungária Biztosító a i.*, EU:C:2013:160, bod 37, ako aj tam citovanú judikatúru).
- 55 V prejednávanej veci treba konštatovať, že keď Všeobecný súd definoval v napadnutého rozsudku relevantné právne kritériá, ktoré sa majú zohľadniť na účely stanovenia v tejto veci existencie obmedzenia hospodárskej súťaže na základe „cieľa“ v zmysle článku 81 ods. 1 ES, v bodoch v bodoch 124 a 125 predmetného rozsudku uviedol:

„124 Podľa judikatúry typy dohôd predpokladané v článku 81 ods. 1 písm. a) až e) ES netvoría taxatívny zoznam zakázaných dohôd a preto nemožno vykladať porušenie z hľadiska cieľa reštriktívnym spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudok [*BIDS*], body 22 a 23).

125 Na účely posúdenia protisúťažnej povahy dohody alebo rozhodnutia združenia podnikov sa treba sústrediť najmä na obsah ich ustanovení, na ciele, ktoré takáto dohoda alebo rozhodnutie chcú dosiahnuť, ako aj na hospodársky a právny kontext, ktorého sú súčasťou. V tomto ohľade stačí, aby dohoda alebo rozhodnutie združenia podnikov boli schopné spôsobiť negatívne účinky na hospodársku súťaž. Inak povedané, takáto dohoda alebo rozhodnutie musia byť jednoducho konkrétne spôsobilé, vzhľadom na právny a hospodársky kontext, v ktorom sa nachádzajú, vylučovať, obmedzovať, alebo skresľovať hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu. Nie je nevyhnutné, aby bola hospodárska súťaž skutočne vylúčená, obmedzená alebo skreslená, ani aby existovala priama súvislosť medzi týmto rozhodnutím a spotrebiteľskými cenami. Navyše hoci zámer jej účastníkov nepredstavuje nevyhnutný prvok pre stanovenie obmedzujúcej povahy dohody, nič Komisii alebo inštitúciám Spoločenstva nezakazuje, aby ho zohľadnili (pozri v tomto zmysle rozsudok *T-Mobile Netherlands a i.*, C-8/08, [EU:C:2009:343], body 31, 39 a 43, a rozsudok *GlaxoSmithKline Services a i./Komisia a i.*, [C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, EU:C:2009:610], bod 58 a tam citovanú judikatúru).“

- 56 Je nutné konštatovať, že Všeobecný súd tým čiastočne poprel judikatúru Súdneho dvora, v dôsledku čoho sa dopustil nesprávnych právnych posúdení v súvislosti s definíciou právnych kritérií relevantných pre posúdenie existencie obmedzenia hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ v zmysle článku 81 ods. 1 ES.
- 57 Na jednej strane totiž v bode 125 napadnutého rozsudku Všeobecný súd pri definícii pojmu obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ v zmysle tohto ustanovenia neodkázal na ustálenú judikatúru Súdneho dvora uvedenú vyššie v bodoch 49 až 52 tohto rozsudku, v dôsledku čoho nezohľadnil skutočnosť, že základné právne kritérium na určenie, či koordinácia medzi podnikmi zahŕňa takéto obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“, spočíva v zistení, že takáto koordinácia má sama osebe dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž.
- 58 Na druhej strane vzhľadom na túto judikatúru sa Všeobecný súd v bode 124 napadnutého rozsudku a neskôr v bode 146 tohto rozsudku nesprávne domnieval, že pojem obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ nemožno vykladať „reštriktívnym spôsobom“. Pod hrozbou zbavenia Komisie povinnosti preukázať konkrétne účinky na trh v prípade dohôd, v súvislosti s ktorými nie je nijako dokázané, že už na základe samotnej svojej povahy škodia riadnemu fungovaniu hospodárskej súťaže, pojem obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ možno uplatniť len na určité typy koordinácie medzi podnikmi, ktoré majú dostatočný stupeň škodlivosti na hospodársku súťaž, aby bolo možné sa domnievať, že preskúmanie ich účinkov nie je nevyhnutné. Okolnosť, že typy dohôd predpokladané v článku 81 ods. 1 ES nepredstavujú taxatívny zoznam zakázaných dohôd, je v tomto ohľade irelevantná.
- 59 Napriek tomu však treba preskúmať, či tieto nesprávne právne posúdenia boli takej povahy, aby zneplatnili analýzu uskutočnenú Všeobecným súdom, pokiaľ ide o kvalifikáciu sporných opatrení s ohľadom na článok 81 ods. 1 ES.
- 60 V tejto súvislosti treba konštatovať, že ako vyplýva z bodov 198, 227 a 234 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd sa domnieval, že cieľom sporných opatrení je obmedzovanie hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES, keďže v podstate bránia hospodárskej súťaži nových účastníkov trhu vydávania platobných kariet vo Francúzsku.
- 61 Ako teda vyplýva z bodov 137, 204, 220, 223, 238 a 267 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd sa po tom, ako v bodoch 126 až 133 uvedeného rozsudku zhrnul obsah viacerých ustanovení sporného rozhodnutia, domnieval, že tento protisúťažný cieľ vyplýval zo samotných formulácií výpočtu, ktoré boli stanovené pre sporné opatrenia.
- 62 Za týchto podmienok Všeobecný súd najmä v bodoch 76 a 140 až 144 napadnutého rozsudku rozhodol, že skutočnosť, že sporné opatrenia sledujú legitímny cieľ boja proti parazitovaniu na systéme CB nevyklučuje, že by sa mohli považovať za opatrenia s cieľom obmedzujúcim hospodársku súťaž a to tým viac, že tento cieľ, ako vyplýva zo samotných formulácií týchto opatrení, protirečí cieľom deklarovaným Groupement.
- 63 Všeobecný súd sa ďalej domnieval, najmä v bodoch 104 a 105 napadnutého rozsudku, že požiadavky rovnováhy medzi činnosťou vydávania a akvizičnou činnosťou v rámci systému CB nebolo potrebné skúmať v rámci článku 81 ods. 1 ES, keďže jediným relevantným trhom bol nadväzujúci trh vydávania platobných kariet.
- 64 Nakoniec sa Všeobecný súd tiež domnieval, predovšetkým v bodoch 134, 136 a 267 napadnutého rozsudku, že Komisia sa v spornom rozhodnutí opierała o zámer Groupement, ako vyplýva z dokumentov zaistených počas overení obsahujúcich návrhy vedúcich podnikov v štádiu prípravy sporných opatrení, len „pre doplnenie a potvrdenie“.

- 65 Z napadnutého rozsudku preto vyplýva, že keďže sa Všeobecný súd domnieval, že reštriktívny cieľ sporných opatrení vyplýval z ich samotného znenia, je nutné konštatovať, že naopak v nijakom okamihu v rámci svojho preskúmania zákonnosti sporného rozhodnutia nezdôvodnil, v čom uvedené znenia mohli byť považované za odhaľujúce obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ v zmysle článku 81 ods. 1 ES.
- 66 V tomto ohľade Všeobecný súd síce v bode 132 napadnutého rozsudku zdôraznil, že Komisia sa domnievala, „vzhľadom na formulácie stanovené pre sporné opatrenia a z dôvodu ťažkosti rozvinutia akvizičnej činnosti, že tieto opatrenia ukladali členom Groupement, ktorí im podliehali, buď aby obmedzili svoju činnosť vydávania kariet, alebo znášali náklady (týkajúce sa vydávania), ktoré neboli znášané inými členmi Groupement vrátane vedúcich podnikov. Tieto formulácie preto obmedzovali možnosť členov, ktorí im podliehali, súťažiť (prostredníctvom cien) na trhu vydávania kariet s členmi Groupement, ktorí im nepodliehali“.
- 67 Ďalej Všeobecný súd v bode 133 napadnutého rozsudku zdôraznil, že Komisia uviedla, že úlohe, ktorú Groupement zveril MRAF, spočívajúcej v podnietení akvizičnej činnosti, „odporovala existencia medzibankových provízií, ktoré podnecovali vydávanie... a okolnosť, že dodatočný poplatok za prístupenie a poplatok za prebudenie spiacich sankcionoval banky, ktoré v nedávnej minulosti nevydali dostatok kariet“.
- 68 Všeobecný súd z toho v bodoch 197, 198, 227 a 234 napadnutého rozsudku vyvodil, že cieľom sporných opatrení, podobne ako opatrení, ktoré boli predmetom rozsudku BIDS, je brániť hospodárskej súťaži nových účastníkov trhu vydávania platobných kariet vo Francúzsku, keďže bankám, ktoré im podliehajú, ukladajú buď povinnosť zaplatiť poplatok, alebo obmedziť ich činnosť vydávania.
- 69 Hoci však Všeobecný súd takto uviedol dôvody, pre ktoré sú sporné opatrenia vzhľadom na ich formulácie spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž a v dôsledku toho spadať pod zákaz uvedený v článku 81 ods. 1 ES, na druhej strane nijako neodôvodnil, v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z judikatúry pripomenutej v bodoch 49 a 50 tohto rozsudku, v čom má toto obmedzenie hospodárskej súťaže dostatočný stupeň škodlivosti na to, aby mohlo byť kvalifikované ako obmedzenie „z hľadiska cieľa“ v zmysle tohto ustanovenia, keďže napadnutý rozsudok v tomto ohľade neobsahuje nijakú analýzu.
- 70 Hoci teda, ako Všeobecný súd správne konštatoval v bodoch 76 a 140 až 144 napadnutého rozsudku, skutočnosť, že sporné opatrenia sledujú legitímny cieľ boja proti parazitovaniu, nevylučuje možnosť domnievať sa, že majú cieľ obmedzujúci hospodársku súťaž, pravdou ostáva, že tento reštriktívny cieľ sa musí preukázať.
- 71 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd svojou kvalifikáciou sporných opatrení spôsobil nielen to, že napadnutý rozsudok je nesprávne odôvodnený, ale tiež uskutočnil nesprávny výklad článku 81 ods. 1 ES a nesprávne ho uplatnil.
- 72 Hoci totiž najmä z bodov 204 a 247 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd viac krát zamietol tvrdenie odvolateľa, podľa ktorého z formulácií stanovených pre sporné opatrenia vyplýva, že cieľom týchto opatrení je rozvoj akvizičnej činnosti členov, aby sa dosiahla optimálna rovnováha medzi činnosťami vydávania kariet a akvizičnými činnosťami, je naopak nesporné, ako to navyše vyplýva najmä z bodov 198, 199, 245, 247 a 327 napadnutého rozsudku, že uvedené formulácie podnecovali členov Groupement, aby sa vyhli plateniu poplatkov zavedených uvedenými opatreniami, aby neprekračovali určitý objem vydávania kariet CB, ktorý im umožňoval dosiahnuť stanovený pomer medzi činnosťami vydávania kariet a emisnými činnosťami členov Groupement.

- 73 Všeobecný súd však po tom, ako v bode 83 napadnutého rozsudku uviedol, že Groupement pôsobí na „trhu platobných systémov“, v bode 102 tohto rozsudku v rámci svojho vlastného posúdenia skutkových okolností, ktoré nie je napadnuté v rámci tohto odvolania, zdôraznil, že v prejednávanej veci, v systéme platby kartou, ktorý má dvojstrannú povahu, ako je systém Groupement, sú činnosti vydávania kariet a akvizičné činnosti „nevyhnutné“ jedna pre druhú a pre fungovanie tohto systému, keďže na jednej strane by obchodníci nesúhlasili so svojim vstupom do uvedeného systému, pokiaľ by počet nositeľov kariet bol nedostatočný, a na druhej strane by spotrebitelia nechceli mať kartu, pokiaľ by nebola použiteľná u dostatočného počtu obchodníkov.
- 74 Keďže Všeobecný súd v dôsledku toho v bode 104 napadnutého rozsudku konštatoval, že existovala „interakcia“ medzi činnosťami „vydávania“ a „akvizičnými“ činnosťami platobného systému a že tieto činnosti spôsobovali „nepriame sieťové účinky“, pričom význam prijímania kariet obchodníkmi a počet kariet v obehú sa vzájomne ovplyvňujú, nemohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, dospieť k záveru, že cieľom sporných opatrení bolo obmedziť hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 ES.
- 75 Keďže Všeobecný súd pripustil, že cieľom formulácií použitých týmito opatreniami bolo dospieť k určitému pomeru medzi činnosťami vydávania a akvizičnými činnosťami členov Groupement, mohol z toho tiež vyvodiť, že cieľom uvedených opatrení bolo uložiť peňažný poplatok tým členom Groupement, ktorí mali prospech z úsilia vynaloženého inými členmi pri rozvoji činnosti akvizície systému. Takýto cieľ však nemožno považovať za cieľ, ktorý už na základe svojej povahy škodí riadnemu fungovaniu hospodárskej súťaže, pričom Všeobecný súd sa navyše sám najmä v bodoch 76 a 77 napadnutého rozsudku domnieval, že boj proti parazitovaniu na systéme CB predstavuje legitímny cieľ.
- 76 V tomto ohľade, ako generálny advokát uviedol v bode 149 svojich návrhov, sa Všeobecný súd v bode 105 napadnutého rozsudku nesprávne domnieval, že analýza požiadaviek rovnováhy medzi činnosťami vydávania kariet a akvizičnými činnosťami v rámci platobného systému nemohla byť uskutočnená v rámci článku 81 ods. 1 ES, keďže relevantným trhom nebol trh platobných systémov vo Francúzsku, ale nadväzujúci trh vydávania platobných kariet v tomto členskom štáte.
- 77 Všeobecný súd si tým zamenil otázku vymedzenia relevantného trhu s otázkou kontextu, ktorý je potrebné zohľadniť na účely stanovenia, či obsah dohody alebo rozhodnutia združenia podnikov odkrýva existenciu obmedzovania hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ v zmysle článku 81 ods. 1 ES.
- 78 Na účely posúdenia, či určitá koordinácia medzi podnikmi už svojou povahou škodí riadnemu fungovaniu hospodárskej súťaže, je podľa judikatúry pripomenutej v bode 53 tohto rozsudku potrebné zohľadniť všetky relevantné skutočnosti, pričom sa vezmú do úvahy najmä povaha dotknutých služieb, ako aj skutočné podmienky fungovania a štruktúry trhov, ktoré sa týkajú hospodárskeho a právneho kontextu, do ktorého uvedená koordinácia patrí, pričom nie je dôležité, či sa takáto skutočnosť týka alebo netýka relevantného trhu.
- 79 To musí platiť osobitne v prípade, keď takáto skutočnosť spočíva práve v zohľadnení interakcie medzi relevantným trhom a samostatným súvisiacim trhom (pozri analogicky rozsudky *Delimitis*, C-234/89, EU:C:1991:91, body 17 až 23, ako aj *Allianz Hungária Biztosító a i.*, EU:C:2013:160, bod 42) a o to viac v prípade, keď ako v prejednávanej veci existujú interakcie medzi dvoma časťami dvojstranného systému.
- 80 Nemožno však vylúčiť, že sporné opatrenia, ako to Všeobecný súd konštatoval v bodoch 198, 227 a 234 napadnutého rozsudku, bránia hospodárskej súťaži zo strany nových účastníkov trhu vzhľadom na ťažkosť zvýšenia akvizičnej činnosti týchto nových účastníkov v dôsledku týchto opatrení, a teda vedú k vylúčeniu týchto nových účastníkov zo systému, a to v závislosti od úrovne poplatkov požadovaných na základe týchto opatrení, ako to na pojednávaní uviedla BPCE.

- 81 V každom prípade takéto zistenie, ako uviedol generálny advokát v bode 131 svojich návrhov, nepatrí do rámca preskúmania cieľa uvedených opatrení, ale ich účinkov na hospodársku súťaž.
- 82 Preto je nutné konštatovať, že Všeobecný súd pod rúškom preskúmania „možností“ poskytnutých spornými opatreniami členom Groupement v bodoch 161 až 193 napadnutého rozsudku, v závere ktorého v bode 194 tohto rozsudku usúdil, že „MRAF poskytoval v praxi bankám, ktoré mu podliehali, dve možnosti: zaplatenie poplatku alebo obmedzenie vydávania kariet CB“, v skutočnosti posudzoval potenciálne účinky uvedených opatrení, keď pristúpil k analýze ťažkostí bánk pri rozvoji akvizičnej činnosti na základe trhových údajov, vyhlásení niektorých bánk a dokumentov zaistených pri overovaniach, z ktorých sám vyvodil, že sporné opatrenia nemožno považovať „na základe ich vlastnej povahy“ za škodlivé pre riadne fungovanie bežnej hospodárskej súťaže.
- 83 V tomto ohľade sa Všeobecný súd v bodoch 197 a 198 napadnutého rozsudku nesprávne domnieval, že sporné opatrenia by sa mohli považovať za analogické s opatreniami skúmanými Súdny dvorom v rozsudku BIDS, v ktorom Súdny dvor rozhodol, že predmetné dohody (ďalej len „dohody BIDS“), uzavreté medzi desiatimi hlavnými spracovateľmi hovädzieho dobytku v Írsku, členmi BIDS, mali za cieľ obmedzovanie hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES.
- 84 Dohody BIDS totiž tým, že upravili zníženie spracovateľských kapacít o 25 %, podľa ich vlastného znenia mali za cieľ umožniť viacerým podnikom uskutočňovať spoločnú politiku, ktorej cieľom je podporiť odchod niektorých z nich z trhu a v dôsledku toho znížiť nadbytočné kapacity, ktoré majú dopad na výnosnosť, pretože im bránia v dosiahnutí úspor z rozsahu výroby. Cieľom dohôd BIDS bolo teda citelne zmeniť štruktúru trhu vďaka mechanizmu určenému na podporu odchodu konkurenčných podnikov z trhu v snahe jednak zvýšiť stupeň koncentrácie dotknutého trhu citelným znížením počtu podnikov ponúkajúcich služby spracovania mäsa a jednak odstrániť približne 75 % nadbytočných výrobných kapacít (rozsudok BIDS, body 31 až 33).
- 85 V napadnutom rozsudku však Všeobecný súd o tom nič neuviedol a navyše sa pred ním ani netvrdilo, že by sporné opatrenia, podobne ako dohody BIDS, mali za cieľ citelnú zmenu štruktúry dotknutého trhu prostredníctvom mechanizmu určeného na podnietenie odchodu konkurenčných podnikov, a v dôsledku toho by mali taký stupeň škodlivosti ako dohody BIDS.
- 86 Hoci Všeobecný súd síce v bode 198 napadnutého rozsudku uviedol, že sporné opatrenia nabádali členov Groupement, aby neprekračovali určitý objem výdaja kariet CB, cieľom takéhoto nabádania podľa jeho vlastných konštatovaní v bodoch 245, 247 a 327 uvedeného rozsudku nebolo znížiť prípadné nadbytočné kapacity na trhu vydávania platobných kariet vo Francúzsku, ale dosiahnuť stanovený pomer medzi činnosťami vydávania kariet a akvizičnými činnosťami členov Groupement s cieľom väčšieho rozvoja systému CB.
- 87 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd nemohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, kvalifikovať sporné opatrenia ako obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ v zmysle článku 81 ods. 1 ES.
- 88 Zámery sledované Groupement nemôžu podľa judikatúry pripomenutej v bode 54 tohto rozsudku samé osebe stačiť na preukázanie existencie protisúťažného cieľa a keďže Všeobecný súd navyše sám v bodoch 134, 136 a 267 napadnutého rozsudku uviedol, že ich analýza bola uskutočnená pre doplnenie a potvrdenie, konštatovania uskutočnené Všeobecným súdom v tejto súvislosti, najmä v bodoch 251 až 266 uvedeného rozsudku, nemôžu odôvodniť takúto kvalifikáciu, pričom nie je potrebné preskúmať tvrdenia odvolateľa v tomto ohľade.
- 89 Zo spoločného zohľadnenia nesprávnych právnych posúdení, ktorých sa dopustil Všeobecný súd v súvislosti s relevantnými právnymi kritériami pre posúdenie existencie obmedzovania hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“, s odôvodnením napadnutého rozsudku a s kvalifikáciou sporných opatrení

vzhľadom na článok 81 ods. 1 ES, navyše vyplýva všeobecné pochybenie v analýze Všeobecného súdu, čo svedčí o absencii úplného a hĺbkového preskúmania tvrdení odvolateľov a účastníkov konania, ktorí navrhovali zrušenie sporného rozhodnutia.

- 90 Všeobecný súd totiž tým, že sa opakovane najmä v bodoch 126 až 136 napadnutého rozsudku obmedzil na zreprodukovanie obsahu sporného rozhodnutia, opomenul preskúmať, hoci bol povinný tak urobiť, či skutočnosti, z ktorých Komisia v tomto rozhodnutí vychádzala, jej umožnili oprávnené dospieť k záveru, že sporné opatrenia vzhľadom na ich znenie, ciele a kontext mali dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby sa mohli považovať za majúce za cieľ obmedzovanie hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES, a v dôsledku toho, či uvedené skutočnosti predstavovali všetky relevantné údaje, ktoré musia byť zohľadnené na tieto účely.
- 91 Za týchto okolností sa zdá, že Všeobecný súd nesplnil svoju povinnosť dodržať úroveň preskúmania požadovanú judikatúrou, ako je uvedená v bodoch 42 až 46 tohto rozsudku.
- 92 Vzhľadom na vyššie uvedené je namieste konštatovať, že Všeobecný súd sa tým, že rozhodol, že cieľom sporných opatrení bolo obmedzovať hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 ES, dopustil nesprávnych právnych posúdení a nerespektoval rozsah súdneho preskúmania požadovaný judikatúrou.
- 93 Za týchto okolností je potrebné vyhovieť prvému odvolaciemu dôvodu.
- 94 V dôsledku toho je potrebné zrušiť napadnutý rozsudok bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom na podporu jeho odvolania.

O vrátení veci Všeobecnému súdu

- 95 Podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. V danej veci môže vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecného súdu.
- 96 V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku nie sú takej povahy, aby viedli k celkovému zrušeniu sporného rozhodnutia. Z uvedených dôvodov totiž nevyplýva, že by sa malo toto rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom konštatuje, že cieľom sporných opatrení je obmedziť hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 ES.
- 97 Na základe judikatúry pripomenutej v bode 52 tohto rozsudku je preto namieste určiť, či dotknuté dohody majú „za následok“ obmedzovanie hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES, ako to Komisia konštatovala v spornom rozhodnutí.
- 98 Z tohto aspektu sporu však vyplýva potreba preskúmania komplexných vecných otázok na základe dôkazov, ktoré na jednej strane neboli posúdené Všeobecným súdom v napadnutom rozsudku, keďže sa v bodoch 270 a 271 uvedeného rozsudku domnieval, že takéto preskúmanie bolo nadbytočné, keď usúdil, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v spornom rozhodnutí dospela k záveru, že sporné opatrenia mali protisúťažný cieľ, a na druhej strane neboli predmetom diskusie pred Súdnym dvorom, z čoho vyplýva, že vec sa v súvislosti s touto otázkou nenachádza v takom stave, aby o nej bolo možné rozhodnúť.
- 99 V dôsledku toho je namieste vrátiť vec Všeobecnému súdu s tým, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 29. novembra 2012, CB/Komisia (T-491/07) sa zrušuje.**
2. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.**
3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy